

neppe til Optagelse i selve Loven, og i Tivilstilfælde maa det derfor blive Ministeriet og eventuelt Domstolene, der maa afgøre, om Bidraget tilkommer den paagældende eller ikke, hvorved blot skal bemærkes, at der ved Afgørelsen formentlig maa forlanges, at Aarsagen har været den paagældende virkelig utilregnelig. Eksempelvis skal saaledes nævnes, at Ministeriet har modsat sig Udredelsen af Bidrag, hvor den paagældende ikke har aftjent sin Værnepligt forinden Læreransættelsen og derfor nødes til at afbryde denne og skaffe Vikar. Ligeledes har man modsat sig, at Lærerinder, der paa Grund af Svangerskab og Barnefødsel vare ude af Stand til at besøge deres Timer, erholdt Vikarbidrag efter nærværende Lovbestemmelse. Ogsaa Udtrykket „ude af Stand“ maa formentlig forstaas strængt efter Ordene, saaledes at f. Eks. Sygdom og Dødsfald i Lærernes nærmeste Familie — uden for de Tilfælde selvfølgelig, hvor det paa Grund af Sygdommens smitsomme Karakter forbydes ham at komme paa Skolen — ikke giver ham Ret til Vikarbidrag.

Hvad endelig angaar det Tidsrum, for hvilket Bidraget kan forlanges, kan der tænkes tre Beregningsmaader, idet Bestemmelsen om, at Skoleraadet ikke er forpligtet til at yde saadant Bidrag for et længere Tidsrum end 6 Maaneder, kan forstaas saaledes, at Forpligtelsen ophører, naar der overhovedet er ydet den paagældende Lærer Bidrag for et saadant Tidsrum, selv om han senere i øvrigt maatte opfylde Betingelserne for Krav paa Bidrag. Dernæst kan Bestemmelsen forstaas saaledes, at hver selvstændig Hindringsaarsag giver ny Ret til Bidrag, hvoraf vilde følge, at den paagældende umiddelbart efter i 6 Maaneder at have modtaget Bidrag kunde have Krav paa fortsat Ydelse af saadant som Følge af, at en ny Hindringsaarsag var indtraadt. Omvendt vilde han altsaa, hvor den samme Hindring vedvarede i flere Aar, ikke have Krav paa mere end 6 Maaneders Bidrag. Den tredje Beregningsmaade, der er den, som i Ændringsforslaget er fulgt, er at regne med Aaremaal, saaledes at der inden for et Aar regnet fra Vikarhjælpens Begyndelse kun skal ydes Bidrag i 6 Maaneder uden Hensyn til, om den paagældende maaske ved en Række forskellige Sygdomme har været ude af Stand til at besøge sin Lærergerning i hele Aaret, men saa paa den anden Side ogsaa saaledes, at naar Aaret er udløbet og Hindringen vedvarer,

indtræder Hjælpen paa ny og kan vare i andre 6 Maaneder o. s. v.

Til § 8 (Tillæg i Lovens § 30).

Fra Bestyrelsen for Danmarks Lærerforening har Ministeriet modtaget et Andragende om, at der maa blive søgt Lovhjemmel for et Tillæg til Skolelovens § 30, hvorved den Adgang, som ved denne Lovbestemmelse er givet Overlærerne i Købstæderne og Første- og Enelærerne paa Landet til over for Skolekommissionen skriftligt eller mundtligt at gøre sine Anskuelser om Undervisningsanliggender gældende, maatte blive udvidet til ogsaa at omfatte almindelige Lærere og Lærerinder i Købstæderne og paa Landet med Købstadskoleordning. Det gjaldt for Lærerforeningens Bestyrelse navnlig om, at visse Bestemmelser, der hjemlede Oprettelsen af et *Lærerraad* med en vis Myndighed — dels raadgivende dels afgørende —, maatte faa almindelig Gyldighed Landet over derigennem, at saadanne Lærerraad fra Statsmyndighedernes Side stemples som en velbegrundet Institution. Ministeriet ser for sit Vedkommende ikke rettere end, at der er Grund til at imødekomme dette Ønske, ikke mindst fordi man derigennem gør Lærerne yderligere interesserede i den Sags Fremme, i hvilken de daglig arbejde, ligesom et saadant Samarbejde mellem Overlærere og de øvrige Lærere, der af Ministeriet er gennemført saavel i Statens højere Almenskole som paa Statsseminarierne, i mange Retninger vil være til Gavn for Behandlingen af selve de Sager, der falde under dets Omraade.

Til § 9 (Ændring i Lovens § 32).

Den foreslaaede Ændring er af ren redaktionel Natur og giver ikke Anledning til nærmere Omtale.

Til § 10 (Ændring i Lovens § 33).

Da der gentagne Gange i de forløbne Aar er indkommet Ansøgninger om Statstilskud af de heromhandlede Midler fra Skoler, der, skønt de i øvrigt opfyldte Betingelserne for at faa Tilskud, i det forløbne Aar kun havde meddelt Undervisning til nogle ganske faa Elever, og derfor neppe kunde kaldes Skoler i egentlig Forstand, har man ment at burde gøre Retten